

UCHWAŁA Nr 112 RADY MINISTRÓW

z dnia 25 marca 1957 r.

w sprawie zasad zatrudniania absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych.

§ 1. Podstawą zatrudnienia przez zakłady pracy absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych, zwanych w dalszym ciągu „absolwentami”, jest umowa o pracę zawarta bezpośrednio pomiędzy absolwentem a zakładem pracy na ogólnych zasadach prawa pracy.

§ 2. 1. Zakłady pracy zgłaszają propozycję pracy dla absolwentów bezpośrednio do odpowiednich szkół. Propozycję tę powinny określać warunki pracy i płacy, a w szczególności wysokość wynagrodzenia i warunki zakwaterowania.

2. Propozycja pracy powinna w zasadzie odpowiadać specjalności absolwenta. W przypadku niemożności zatrudnienia absolwenta zgodnie z obranym kierunkiem studiów może on być zatrudniony w dziedzinie pokrewnej.

3. Zakłady pracy mają obowiązek przyjmowania absolwentów do pracy z pierwszeństwem przed kandydatami nie wykwalifikowanymi.

4. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych, przewodniczący prezydiów wojewódzkich rad narodowych) zapewnią w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej wykonywanie przez zakłady pracy i szkoły obowiązków wynikających z przepisów ust. 1, 2 i 3. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych), którzy przekazali średnie szkoły zawodowe Ministrowi Oświaty, zapewnią w szczególności wykonywanie tych obowiązków przez zakłady pracy w stosunku do absolwentów szkół przekazanych zgodnie z uchwałą nr 519 Rady Ministrów z dnia 10 września 1956 r. w sprawie przejęcia szkolnictwa zawodowego przez Ministra Oświaty (Monitor Polski Nr 87, poz. 1005).

5. Upoważnia się Ministra Pracy i Opieki Społecznej do ustalenia w porozumieniu z ministrami, którym podlegają szkoły, szczegółowego trybu zgłaszania propozycji pracy dla absolwentów.

6. Tryb zgłaszania propozycji pracy, o którym mowa w ust. 5, powinien być ustalony nie później niż w okresie 1 miesiąca od dnia wejścia w życie uchwały.

§ 3. Przepisy § 2 nie ograniczają prawa absolwentów do wyszukania sobie pracy i zawierania umów o pracę w bezpośrednim porozumieniu z zakładem pracy.

§ 4. 1. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) określą w ciągu 1 miesiąca od dnia wejścia w życie uchwały, po zasięgnięciu opinii Ministra Szkolnictwa Wyższego, jakie specjalności wymagają odbycia przez absolwentów szkół wyższych przed objęciem stanowiska praktyki zawodowej, czas jej trwania, szczegółowy program odbywania praktyki, zasady wynagradzania praktykantów, stanowiska

pracy, na których absolwenci mają odbywać praktykę, jeżeli sprawy te nie są regulowane innymi przepisami.

2. Do absolwentów średnich szkół zawodowych mają zastosowanie przepisy uchwały nr 239 Prezydium Rządu z dnia 14 maja 1956 r. w sprawie praktyki absolwentów średnich szkół zawodowych (Monitor Polski Nr 57, poz. 621).

3. Przepisy niniejszej uchwały dotyczące zasad i trybu zatrudniania absolwentów mają zastosowanie do praktyk zawodowych, o których mowa w ust. 1 i 2.

§ 5. 1. Absolwenci szkół o kierunkach technicznych i rolniczych powinni być zatrudnieni bezpośrednio w produkcji.

2. Absolwenci bezpośrednio po ukończeniu nauki nie powinni być zatrudniani w instytucjach i urzędach centralnych.

§ 6. Po przystąpieniu do pracy absolwent ma prawo do uzyskania zaliczki na poczet wynagrodzenia w wysokości 100% przysługującego mu wynagrodzenia miesięcznego, jeżeli zakład pracy wypłaca wynagrodzenie za pracę z dołu. Zaliczkę tę potrąca się absolwentowi w 12 ratach miesięcznych.

§ 7. Zakład pracy pokrywa koszty przeniesienia absolwenta z miejsca dotychczasowego zamieszkania do miejscowości, w której ma on zamieszkać w związku z podjęciem pracy, na zasadach ogólnie obowiązujących w tym zakresie.

§ 8. 1. Pracownik zatrudniony na podstawie nakazu pracy w dniu wejścia w życie uchwały może z zachowaniem ogólnych przepisów prawa pracy rozwiązać stosunek pracy przed upływem terminu wygaśnięcia nakazu pracy.

2. Stosunek pracy oparty na nakazie pracy wydanym na podstawie ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Dz. U. Nr 10, poz. 106) przed wejściem w życie niniejszej uchwały nie rozwiązuje się po upływie czasu obowiązkowi pracy oznaczonego w nakazie, lecz przy odpowiednim zastosowaniu przepisów o umowie o pracę zawartej na czas nie określony.

§ 9. Zobowiązuje się ministrów (kierowników urzędów centralnych) do uchylenia wykazów średnich szkół zawodowych ustalonych na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Dz. U. Nr 10, poz. 106).

§ 10. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej oraz zainteresowanym ministrom.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

UCHWAŁA Nr 127 RADY MINISTRÓW

z dnia 1 kwietnia 1957 r.

o zakresie i trybie stosowania uchwały nr 25 z dnia 18 stycznia 1957 r. w sprawie zasad zwalniania, przeszkalania i zatrudniania pracowników w związku z reorganizacją administracji.

Wobec niejednolitego stosowania przepisów uchwały nr 25 Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1957 r. w sprawie zasad zwalniania, przeszkalania i zatrudniania pracowników w

związku z reorganizacją administracji (Monitor Polski Nr 6, poz. 37), zwanej dalej „uchwałą nr 25”, Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy uchwały nr 25 Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1957 r. mają zastosowanie wyłącznie w jednostkach administracji finansowanych z działu 10 budżetu centralnego i terenowego oraz działu 11.

2. Przez użyte w § 2 ust. 1 uchwały nr 25 określenia „administracja gospodarcza” lub „jednostki gospodarcze” rozumieć należy centralne zarządy (zarządy) wchodzące w skład ministerstw lub centralnych urzędów oraz wojewódzkie (powiatowe) zarządy podległe prezydiom właściwych rad narodowych, o ile te centralne zarządy lub zarządy finansowane są z działu 10 budżetu centralnego i terenowego.

§ 2. Uchwała nr 25 nie ma zastosowania w przypadku, gdy:

- 1) zwolnienie pracownika następuje z innych przyczyn i w innych warunkach niż ustalone w § 2 uchwały nr 25, tj. nie wynika ze zmniejszenia stanu liczebnego pracowników odpowiadającego zmniejszeniu ilości etatów;
- 2) stosunek pracy lub stosunek służby ustaje z powodu:
 - a) rozwiązania umowy o pracę zawartej na okres próbny,
 - b) upływu czasu ustalonego w umowie zawartej na czas określony lub na czas wykonania określonej pracy,
 - c) rozwiązania przez zakład pracy umowy o pracę bez wypowiedzenia na podstawie art. 2 ust. 1 lub art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 18 stycznia 1956 r. o ograniczeniu dopuszczalności rozwiązywania umów o pracę bez wypowiedzenia oraz o zabezpieczeniu ciągłości pracy (Dz. U. Nr 2, poz. 11), jak również wygaśnięcia umowy o pracę na mocy art. 4 ust. 1 tegoż dekretu.

§ 3. Wypłata jednorazowej odprawy przewidzianej w § 5 ust. 1 pkt 1 uchwały nr 25 dopuszczalna jest jedynie w związku z realizowanym w danym zakładzie pracy planem zwolnień pracowników przy zachowaniu następujących warunków:

- 1) wyrażenia przez pracownika gotowości usamodzielnienia się gospodarczego, powrotu do pracy w rolnictwie lub pozostawania w gospodarstwie domowym i po przedstawieniu oświadczenia w tej mierze zarejestrowanego uprzednio w oddziale (wydziale) zatrudnienia prezydium właściwej rady narodowej;
- 2) dokonania przez zakład pracy w piśmie zwalniającym adnotacji o wypłaceniu odprawy.

§ 4. 1. Pracownik, który pobrał odprawę, może być zatrudniony w administracji państwowej lub w przedsiębiorstwie państwowym pod warunkiem zwrotu zakładowi pracy, z którego został zwolniony, otrzymanej odprawy bądź jej części, licząc od dnia przystąpienia do pracy do końca okresu, za który pobrał odprawę.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy pracowników, którzy podjęli pracę w charakterze pracowników fizycznych.

3. Zakład pracy angażujący pracownika pod warunkiem wymienionym w ust. 1 obowiązany jest potrącić pobraną przez pracownika odprawę bądź jej część i przekazać ją do zakładu pracy, który odprawę wypłacił.

§ 5. W stosunku do pracowników zwalnianych zakład pracy może zrezygnować z odpracowania ustawowego okresu wypowiedzenia, wypłacając im w tym okresie co miesiąc należne pobory, jednak nie dłużej niż do dnia podjęcia nowej pracy w administracji państwowej lub w przedsiębiorstwie państwowym.

§ 6. Pracownikowi podejmującemu po upływie okresu wypowiedzenia pracę w innym zakładzie pracy nie przysługuje wyrównanie przewidziane w § 5 ust. 1 pkt 2 uchwały nr 25.

§ 7. 1. Jednorazową odprawę (§ 5 ust. 1 pkt 1 uchwały nr 25) oblicza się według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za okres urlopu wypoczynkowego. W przypadku wypłacania jednorazowej odprawy stosunek pracy ustaje z dniem, w którym zakład pracy, zwalniając pracownika od pełnienia obowiązków służbowych, wypłaca mu jednorazową odprawę.

2. Pracownik otrzymujący odprawę, o której mowa w ust. 1, zachowuje prawo do zasiłku rodzinnego przez taki okres, za jaki obliczono odprawę. Wypłaty zasiłku rodzinnego dokonuje zakład pracy zwalniający, w terminach przyjętych do wypłaty zasiłków dla ogółu pracowników.

§ 8. Pracownikowi, w stosunku do którego okres wypowiedzenia upłynąłby w roku 1957, a z którym rozwiązano niezwłocznie umowę o pracę za jego zgodą w roku 1956, wypłacając odprawę, o której mowa w § 5 ust. 1 pkt 1 uchwały nr 25, należy do odprawy włączyć również należność za urlop wypoczynkowy w roku 1957.

§ 9. Przy obliczaniu dodatku wyrównawczego dla pracownika, który został skierowany do pracy niżej wynagradzanej (§ 5 ust. 1 pkt 2 uchwały nr 25), bierze się pod uwagę wysokość netto obu wynagrodzeń (dotychczasowego i nowego), obliczonych według zasad obowiązujących przy ustalaniu wynagrodzenia za czas urlopu. Dodatek obliczony w ten sposób nie podlega podatkowi od wynagrodzeń.

§ 10. Bezzwrotna zapomoga należna w razie przejścia z pracy wynagradzanej z góry do pracy wynagradzanej z dołu (§ 5 ust. 4 uchwały nr 25) powinna być obliczana i wypłacana w wysokości dotychczasowego jednomiesięcznego wynagrodzenia netto. Nie podlega ona podatkowi od wynagrodzeń.

§ 11. 1. Przydział wolnej powierzchni lokalowej, wygospodarowanej przez zakłady pracy dla zwalnianych pracowników w celach użytkowych, należy do właściwości prezydiów rad narodowych.

2. W m. st. Warszawie przydział wolnej powierzchni lokalowej, wygospodarowanej przez zakłady pracy dla zwalnianych pracowników, należy do właściwości Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie po uprzednim zwolnieniu do jego dyspozycji lokalu przez Komisję Partyjno-Rządową, powołaną zarządzeniem nr 70 Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 marca 1957 r. w sprawie właściwego wykorzystania lokalów użytkowych (biurowych i innych).

§ 12. Upoważnia się Prezesa Rady Ministrów do:

- 1) rozstrzygania przypadków, w których przepisy uchwały nr 25 stosowane były w sposób niezgodny z przepisami niniejszej uchwały;
- 2) rozstrzygania przypadków szczególnych, w których zastosowanie właściwego trybu postępowania przy zwalnianiu pracowników nasuwa istotne wątpliwości.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz